

СТАНОВИЩЕ

*от доц. д-р Георги Метев Петков, департамент „Музика“ на НБУ,
професионално направление 8.3 „Музикално и танцово изкуство“*

за докторска дисертация

на

Димитър Христов Христов

за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ по
професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство

СЪВРЕМЕННИ ТЕНДЕНЦИИ В ДИРИГЕНТСКАТА ДЕЙНОСТ ПРИ РАБОТА С ОРКЕСТЪР ОТ НАРОДНИ ИНСТРУМЕНТИ

Научен ръководител: Проф. Милчо Василев

Факултет „Музикален фолклор и хореография“, Катедра „Музикален
фолклор“ при АМГИИ „Проф. Асен Диамандиев“

Темата на дисертационния труд на Димитър Христов е *„Съвременни
тенденции в диригентската дейност при работа с оркестър от народни
инструменти“*

Докторантският труд съдържа: увод, теоретичен обзор, три глави,
заключение и библиографска справка, с общ обем 96 страници.
Библиографията сочи 87 източници, свързани с проблематиката на
изследването.

Запознат съм изцяло с представения ми труд и автореферата, който е в
обем от 41 страници и точно и ясно представя основните положения от
текста на дисертацията и нейните приноси. Разработката се отличава с много
добре издържана логическа последователност и завършеност. Предложенията
на вниманието ни научен текст притежава компетентност и креативност.
Издаването е точен, ясен и четивен, което прави текста използваем в практиката.

Съдържанието на труда показва дълбочинно познаване и интерес на
автора спрямо **предмета на изследването** *„Ролята на диригента на*

оркестър от народни инструменти, като предпоставка за развитието на фолклорното оркестрово дирижиране.“

Дисертантът има натрупан богат опит като диригент и композитор на едни от най-изявените професионални фолклорни състави: Ансамблите „Тракия“ и „Пирин“, на които е бил Главен художествен ръководител в периода 2006 - 2008г. От октомври 2011г. е диригент на Оркестъра за народна музика на Българското национално радио. Богатата, успешна и активна творческа дейност на Димитър Христов е позната на музикалната общественост не само в България. За високите творчески постижения на диригента Димитър Христов свидетелстват и престижните награди и отличия, на които е носител. Интересът на дисертанта към предмета на изследването е естествено продиктуван от неговия житейски и творчески път. Даже нещо повече, той не само познава проблема в дълбочина, но и „живее вътре в него“. Тук не става въпрос за избор на подходяща тема за написване на „някаква“ дисертация, а за авторефлексивно изследване, към което е добавен и систематизиран и натрупания опит от други изтъкнати диригенти на фолклорни състави.

Авторът си поставя ясната **цел** – да изследва съвременните тенденции в работата с оркестър от народни инструменти и реализацията на тези тенденции. Поставените **задачи** логично способстват за постигане целта на изследването. В основата на дисертационния труд е залегнала работата на диригента на оркестър от народни инструменти, като е направен сполучлив опит за систематизиране, осмисляне и класифициране на оскъдната и разпиляна в различни източници информация, свързана с темата. Докторантът си поставя като приоритетна задачата за попълване на липсите от подобна систематика.

Избраната методология на изследването съответства на поставената цел и задачи. В полза на научната обоснованост и обективност на изследването авторът подхожда основно чрез методите на анализ, сравнение, синтез, интервю.

Представената в началото на дисертацията кратка историческа справка за възникването, развитието и окомплектоването на оркестъра от народни инструменти и представянето на изтъкнати диригенти, дали своя съществен принос в този процес, е своеобразен малък учебник по история на народния оркестър.

Особен авторски принос е направеният цялостен анализ за работата на диригента на оркестър от народни инструменти. В труда са разгледани специфичните особености в дейността на диригента на оркестър от народни инструменти, като е направена функционална систематизация на различните диригентски дейности. Предложен е и кратък анализ на дейността на ярки

диригентски фигури от гилдията, което също е приносно за музикалната литература.

В хода на изложението докторантът убедително представя изследвания на фактология, свързана с диригентската концертна и звукозаписна проблематика от позицията на активно практикуващ диригент. Отразен е цялостния комплекс от дейности, с които е натоварен диригента на оркестър от народни инструменти

Текстът на дисертацията се основава и на цитирания на голям и представителен брой автори на текстове, теоретични и практически изследвания по проблема, което показва отличното познаване от докторанта на специализираната литература по темата.

Всички посочени приноси с научно и практико-приложно отношение са реални и успешно изведени на текстово равнище.

Авторефератът отразява вярно структурата и съдържанието на труда и акцентира върху най-важните моменти, резултати и изводи от изследванията.

В заключение: Представеният дисертационен труд има сериозна научно-практическа стойност и избраната тема е важна и необходима за съвременната оркестрово-изпълнителска наука и практика и с ясно очертани перспективи за използване в системата на обучението свързана с музикалния фолклор.

В процеса на художественотворческата докторантура на Димитър Христов са осъществени задължителните шест концерта, имащи връзка с темата на дисертацията. Високо приносен е художественотворческият компонент на дисертацията, отразен в справката с концертната дейност. Трябва да се отбележи, че в качеството си на диригент на ОНМ при БНР, дисертантът е осъществил в пъти повече концерти и звукозаписна дейност, свързани с темата на изследването.

Изхождайки от всичко казано по-горе, категорично заставам в подкрепа на автора и неговия дисертационен труд, като давам своята висока положителна оценка.

Убедено препоръчвам на уважаемото Научно жури да присъди на Димитър Христов образователната и научна степен „доктор” в професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство”

Поздравявам автора и неговия научен ръководител проф. Милчо Василев за постигнатия успех!

София, 03.08.2020 г.

Доц. д-р Георги Петков